

reskedelmi piacokkal vasuti összeköttetésbe hozatik s nem leszünk ráutalva a görgényi fát csakis mint tutajfát a Maroson szállítani, hanem az mint fűrészáru is értékesíthető lesz. Ezen hazánk más vidékein alig előforduló nagyméretű luczfenyőfának értékesítése szempontjából igen kívánatos volna Herbuson egy fűrész felállítani, miáltal a Maroson való tutajozás egészen mellőzhető volna.

(Folyt. köv.)

Titkári jelentés az Országos Erdészeti Egyesület 1885-ik évi közgyűlésén.

Előadta: Horváth Sándor.

Tisztelt közgyűlés! A most bezáródó év munkásságának vázolását azon tevékenységünk ismertetésével kellene kezdenem, melyet a mult évi közgyűlés határozata folytán megkezdett házépítés ügyében kifejtettünk, mivel munkásságunk ez a része képezi a letelt közgyűlési év legfontosabb mozzanatát, egész éven át állandóan foglalkoztatván nemcsak az Igazgató választmányt, hanem annak egy e célra kiküldött állandó bizottságát is. Minthogy azonban ezen irányban tett intézkedéseink pénztári kezelésünkkel és vagyoni állapotunk változásával sok tekintetben összefüggnek, a részletezést későbbre halasztva, itt csak annyit van szerencsém megemlíteni, hogy a mult évi közgyűlés idevágó határozatai legnagyobb részben foganatosítottak, úgy hogy egyesületünknek az a régi óhaj-tása, vajha gyűléseinket mi is saját székházunkban tarthatnánk meg, immár a gyors valóság felé közeledik.

Munkálkodásunk többi része a lefolyt évben is kiterjedt midenre a mi hivatásunk körébe tartozik. Foglalkoztunk a szőnyegre került fontosabb gazdasági kérdésekkel, fejleszteni

igyekeztünk szakirodalmunkat, teljesítettük egyesületünknek alapszabályainkban gyökerező humanitarius kötelezettségeit s mindezekkel kapcsolatban figyelmet fordítottunk arra, hogy az országos erdészeti egyesület kötelékében állók azon érdekei, melyek testületi uton előmozdithatók, s melyek méltók arra, hogy közérdekűeknek tekintessenek, a körülményekhez képest kielégíttessenek.

Ez utóbbiak között első sorban kell megemlékezni azon fontos kérdéstről, melyet programunkban az országos erdészeti egyesület zömét képező állami erdőtisztikar anyagi helyzetének javítása képez, s melyet már két közgyűlés ajánlott az Igazgató választmány figyelmébe a nélkül, hogy az óhajtott cél mindeddig elérhető lett volna.

Abban az időben, midőn mult évi közgyűlésünk ez ügyben újból megbizást adott az Igazgató választmánynak, tudvalevőleg már teljesen össze volt állítva az ideai állami költségvetés. Arra számítani tehát, hogy kérelmünkre e költségvetés átalakittatik s az állami erdőtisztek habár szerény igényei kielégíttetnek, hiu reménységnek bizonyult volna még akkor is, ha a kedvező hangulat erre egyébként meg lett volna.

A mint azonban a költségvetési vitákból és különösen a később szőnyegre került nyugdíjtörvény tárgyalásából kitűnt, e tekintetben sem voltak reménnyel kecsegtető a körülmények. Nemcsak azért, mert az általános pénzügyi tekintetek miatt még mindig hiányzott a hajlam, a kiadások habár csekély mérvű szaporítására is, hanem mert e tárgyalásoknál majdnem minden szolgálati ág érdekében történtek, részben oly felszólalások, melyek csak a tisztii javadalmazások általános emelése esetében számíthatnak a törvényhozás figyelmére. Ezen körülmények miatt később sem kínálkozott oly alkalom, melyet felhasználva óhajtott lépéseinket megtehattük volna annak kockáztatása nélkül, hogy sikertelenség esetében esetleg

hosszu időre le kell vennünk e kérdést a napirendről. Így azonban, miután az állami erdőtiszték igényeikben valóban szerények s óhajtásuk — távol attól, hogy különleges kedvezményeket követeljenek — csupán annyira terjed, hogy helyzetük a jelenlegi rendszer keretében, más velük egyenlő tekintetek alá eső szolgálati ágak helyzetéhez mértén javíttassék, nincs kizárva a remény, hogy ezen irányban teendő lépéseink talán már a közel jövőben eredményre vezetnek.

E kérdéssel kapcsolatban kiterjesztette figyelmét egyesületünk az állami erdőőrök helyzetére is midőn a fennebb említett nyugdíj törvény tervezete a törvényhozás elé terjesztett s ebből az tűnt ki, hogy az erdőőrökre nézve egészen más, kedvezőtlenebb intézkedések tervezetnek, mint más hasonló, sőt könnyebb szolgálatot teljesítő altisztekre nézve. E megkülönböztetésnek alig lehetett másban keresni az okát, mint abban a körülményben, hogy a különböző szolgálati ágak nyugdíj-szabályainak egyenlőtlen fejlesztése folytán az erdőőrök már az említett törvényjavaslat kidolgozása előtt is kedvezőtlenebb elbánásban részesültek mint más altisztek, dacára annak, hogy az erdőőrök ugy a szolgálat terhes volta, mint az azzal összekötött qualificatio és felelőség tekintetében inkább elsőséget érdemelnének más altisztekhez képest.

Erre hivatkozva tehát egyesületünk mindent megkísértett, hogy a törvényjavaslat említett kedvezőtlen határozatai törvénynyé válás előtt méltányosan módosíttassanak. Felszólalásának azonban sajnos, nem volt eredménye, egyfelől azért, mert kérelmünk teljesítése a javaslat átalakítását vonta volna maga után s másfelől, mert mint ily esetekben történni szokott, nagyon valószínű volt, hogy az egyik ág kérelmének utólagos figyelembe vétele más ágak részéről is oly követelésekre nyújtott volna alkalmat, melyeket az elfogadott alapon teljesíteni nem lehetett volna.

Lépéseinknek s különösen mélyen tisztelt elnökünk Ő nagyméltósága buzgó fáradozásainak meg volt azonban az a jó eredménye, hogy a törvénynek azon üdvös határozata, mely a szolgálat teljesítése közben megtámadás folytán munkaképtelenné vált pénzügyőrök és rendőrök részére, tekintet nélkül a szolgálati időre, teljes nyugdíj biztositott, az erdőőrökre is kiterjesztetett, mely intézkedés bizonyára jelentékenyen emelni fogja az erdőőrök fegyelmélettségét és bátorságát, felmentve őket azon mindenesetre súlyos gondtól, hogy mi lesz belőlük és családjukból, ha kötelességeik teljesítése közben szolgálatuk folytatására képtelenné válnak.

Jótékony alapjaink a Wagner Károly alapítvány és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapja az elmúlt évben is módot nyújtott az Igazgató választmányának arra, hogy megkönnyítse néhány elaggott erdőtiszt és számos özvegy és árvára nézve az önfentartás nehéz gondjait. Az elsőnek kamataiból nyolcz özvegynek és számos árvának nyujthattunk kisebb-nagyobb segélyt, az utóbbiból pedig két nehéz körülmények között élő érdemes tagtársunk segélyezettett 60—60 frttal, s ezen kívül a fenmaradt kamatokból a tőke is gyarapítottott 480 frttal.

Az irodalom fejlesztésére fordított munkásságunkra térve át, mindenek előtt az országos kiállításon való részvételünket emlitem meg, melyen a magyar erdészet irodalmával jelentünk meg.

Célunk volt egész teljességében bemutatni azt, a mi a régi időktől kezdve mostanáig a magyar erdőkről iratott, s bár néhány régi munkát nem sikerült még felkutatnunk, a megszerzettekben is tekintélyes kis könyvtárt állítottunk össze, bizonyosságot szolgáltatva arról, hogy e tekintetben sem vagyunk egészen szegények s irodalmunk, habár csak az utolsó két-három évtizedben indult valódi fejlődésnek, visszavihető a mult

századokra is. Gyűjteményünk, hogy teljes képet nyújtson Magyarországról, magában foglalja az idegen nyelven megjelent műveket is, örömkre szolgálhat azonban, hogy a magyar rész számban és értékben egyaránt messze felülmulja az idegent. Régebbi műveink ugyan ma már kevésbecsű birnak a szakemberre nézve, de becses anyagot szolgáltathatnak annak, ki egykor irodalmunk történetét megírja, arra nézve pedig, a ki műnyelvünk fejlődését kívánja tanulmányozni, nemcsak érdekes, de tanulságos is könyvtárunk ezen része. Végigfutva a jegyzéken, jellemzőnek kell találnunk, hogy míg sok jelenleg fontos kérdést egyáltalában nem látunk tárgyalva, a futóhomok befásításának már a múltban is egész kis irodalmára bukkanunk, jeléül annak, hogy ez a sok gondot okozó kérdés már a század első felében is élénken foglalkoztatta az elméket.

Ez az ága az irodalomnak szaporodott különben a lefolyt évben is, a mennyiben Illés Nándor főerdőtanácsosnak a futóhomok megkötéséről, befásításáról és honosításáról irt művét saját költségünkön kiadtuk. A múlt évi közgyűlés ugyan erre nem adott felhatalmazást a választmánynak, minthogy azonban a munka már kifizette magát, még pedig annak dacára, hogy tagtársainknak jelentékeny kedvezménnyel bocsátottuk rendelkezésre a kívánt példány számot, a mostani közgyűlés bizonyára jóváhagyni kegyeskedik az Igazgató választmány ezen intézkedését.

Kiadtunk ezen kívül a múlt évi közgyűlés felhatalmazása alapján egy másik nagy munkát is, a Szécsi Zsigmond pályadíjnyertes Erdőhasználatát, melyből immár 500-nál több példány forog a közönség kezén. Kiadásaink ugyan, melyek e műre fordítottak, jelentékenyek, összesen 3900 frtra rugnak, de bár e nagy munkát is a rendes árnál jóval olcsóbban bocsátottuk az egyesületi tagok rendelkezésére, költségeink mintegy

700 frt kivételével már is megtérültek s az év végén talán a még hátralevő rész is be fog folyni, úgy hogy a mű szerzőjének a már kiszolgáltatott tekintélyes tiszteletdíjon kívül az első könyvkészletből is kiadhatjuk a feles részt.

Két nagy pályázatunk eredményéről, melyeknek határideje a most letelt évben járt le, tárgysorozatunk 4. pontja alatt lesz szerencsém az Igazgató választmány, fájdalom nem épen kedvező jelentését előterjeszteni. Hasonlóképen külön előterjesztés alakjában fog a t. közgyűlés elé terjesztetni azon javaslata is az Igazgató választmánynak, mely a Deák Ferencz alapítvány jövő évi kamataiból kitűzendő pályakérdés megállapítására vonatkozik.

Irodalmi munkásságunkról szólva, csupán állandó vállalkozásainkról az Erdészeti Lapok-ról, az Erdészeti Zsebnaptár-ról és Erdészeti Rendeleték Táráról kell még emlitenem, hogy azok a lefolyt évben is megjelentek, az eddigihez hasonló tartalommal és irányban szolgálva szakunk és egyesületünk érdekeit.

Az általános közgazdasági kérdések között egy kiválóan fontos ügygyel nyílt alkalmunk foglalkozni, midőn az általános vámtarifa tervbevett revisiója alkalmából felhivatott egyesületünk, hogy a külföldről érkező termények megvámolása tekintetében kimerítő véleményt adjon.

E felhívásra, mely megküldetett egyesületünkön kívül az iparkamaráknak és valamennyi gazdasági egyesületnek is, tudvalevőleg azon elzárkózás szolgáltatott okot, melyet utóbbi időben Francia- és Németország tanusított az új gabona- és favámemelésekkel, rákényszerítvén ez által monarchiánkat, hogy a maga részéről is komolyan foglalkozzék termelvényeinek az idegen versenyyel szemben való védelméről.

E védelemre a legközelebb álló eszközt kétségkívül a viszont alkalmazott vámok képezik, melyek helyesen meg-

szabva, sokat segíthetnek az idegen elzárkózás által előidézett kedvezőtlen helyzeten, a mennyiben legalább idebenn megszüntetik a külföldi versenyt. Jó hatásuk azonban az olyan forgalmu termékekre, mint a minővel a mi erdei termékeink birnak, elenyészően csekély.

Monarchiánk ugyanis a fatermelés tekintetében túlnyomóan exportáló állam, melynek 50—60 millió értékű kivitelével szemben alig van három millió frt értékű behozatala, hazánknak pedig a külföldről ugyszólva nincs is behozatala, mialatt maga csupán a főbb fatermékekből 12—13 millió frt értékűt szállit ki évenként.

Ily körülmények között tehát részünkről a favámok alkalmazása nem nagy haszonnal járna, ellenben beállhatna az a rossz következése, hogy ürügyet szolgáltatna hasonló intézkedésekre azon államoknak is, melyekbe eddig kivitelünk szabad volt, s ezen az uton esetleg oly kárt okozhatna forgalmunknak, melyért az ugy is csekély behozatal megnehezítése nem nyújthatna kárpótlást. Ezen tekinteteknél fogva tehát egyesületünk határozottan ellene nyilatkozott a behozatali favámoknak, elítélvén felterjesztésében egyszersmind azon mozgalmat is, mely a német favámokkal szemben a gömbölyü fa kivitelének megnehezítését ajánlja orvosszerül, azt a reményt táplálva, hogy ezen intézkedés nyomása alatt Németország előbb-utóbb leszállítani lesz kénytelen a fűrészárura vetett aránytalanul magas vámjait, melyek első sorban károsak reánk nézve. Ez utóbbi feltevés ugyanis határozottan téves, mert Németország nincs okvetetlenül ránk szorulva a gömbölyü fa dolgában, hanem más államokból is fedezheti szükségletét, ha a bevitel tőlünk nehézségekbe ütközik. A kiviteli vámok tehát még súlyosabbá tennék helyzetünket s károsak volnának másfelől azért is, mert főleg az erdőbirtokos osztályt sujtának az által, hogy a nyersfa árát még inkább leszállitanák.

Visszatérve a kezdetben futólag érintett házépítés ügyére, az Igazgató válaszmány ez érdemben kifejtett munkásságát a következőkben van szerencsém ismertetni.

A mult évi közgyűlés felhatalmazása alapján mindenekelőtt tovább folytattuk a tárgyalásokat az alkotmány- és honvéd-utczák sarkán lévő fővárosi telek megszerzése iránt. E tárgyalásoknak eredménye az lett, hogy a mint az új országház környékén tervbe vett szabályozási munkálatok befejezést nyertek, a kérdéses teleknek az a része, mely a szabályozás által nem érintetett, négszögölenként 50 forintért csakugyan átengedettett egyesületünknek. Minthogy azonban a telek ebben a kiterjedésében czéljainknak nem felelt meg, újabb kérelmet adtunk be a városhoz, az eredeti kiterjedésnek néhány öllel való megnagyobbítását kérve, s ezt újabb hosszas tárgyalások után el is értük, úgy hogy ez évi május hóban végre a szerződés is létre jöhetett egyesületünk és a főváros között a kérdéses 274 □ öltre megnagyobbított telek adás-vevésére nézve.

A vételár e szerződésben □ ölenként 50 frttal számítva, 13.700 frtban állapítottatott meg, oly kikötéssel, hogy annak egy negyed részét azonnal lefizetni tartozik az egyesület, háromnegyed részét ellenben 6⁰/₀-ékával kamatoztatva, 10 év alatt törlesztheti. Kiköttetett továbbá, hogy a telek alkotmány-utczai homlokzata legkevesebb 3 év alatt beépítettik, még pedig egy nagyobb 3 emeletes házzal, melyet azután az egyesület főjellegebén erdészeti czélokra lesz köteles használni, azaz, ebben kell elhelyeznie összes helyiségeit, irodáit és termeit. Végül felvétetett a szerződésbe, hogy a tulajdonjog átkebelezése csak akkor fog megtörténni, ha az egyesület a többi feltételeket teljesítve, a felépitendő házat használatba veszi.

Egyidejűleg ezen tárgyalásokkal intézkedett a válaszmány, hogy az építés más irányban is előkészítettessék, s e

végből megbízást adott két budapesti műépítésznek a tervek alternatív elkészítésére. Az ennek alapján előterjesztett ötféle terv közül azután, mint az egyesület czéljának, a főváros által kikötött feltételeknek és az általános pénzügyi szempontoknak leginkább megfelelőt, Czigler Győző műépítésznek azon tervét fogadta el, mely sikerült kivitelben az országos kiállítás erdészeti pavillonjában látható; az építési teendők végzésére pedig Elnök Ő nagyméltóságának vezetése alatt egyidejűleg egy szűkebb bizottságot küldött ki, melyben Bedő Albert első alelnök Ő méltósága, Luczenbacher Pál ő méltósága és a titkár vesznek részt.

E bizottság Czigler Győző műépítészszel szerződést kötve az építés vezetése iránt, a részletes tervek és költségvetési kivonatok elkészülte után azonnal intézkedett, hogy az első sorban kivitelre kerülő főbb munkanemek késedelem nélkül vállalatba adassanak. Ez részben még májushó végén megtörténvén, juniushó elején, midőn a fővárostól s illetőleg a közmunkák tanácsától az építési engedély megadatott, magok a munkálatok is megkezdettek.

Jelenleg az építés a második emelet befejezéséig haladt, s így bizton remélhető, hogy az épület a jövő hó végéig fedél alá kerül.

A mi a házépítés pénzügyi oldalát illeti, erre nézve a következőket van szerencsém az építési bizottság munkálatai alapján a tisztelt közgyűlés elé terjeszteni.

Az összes szükséglet kezdetben, t. i. a Czigler előleges tervéhez mellékelt átlagos költségvetés alapján, a telek vételárával együtt, kerekszámban 200.000 frtra számított; ez az összeg azonban később a részletes tervek és költségvetések elkészülte után módosulást szenvedett, nevezetesen emelkedett, azonban a fennebb említett munkanemek vállalatba adása után, midőn legalább részben biztos tételeket lehetett számításba venni, jelentékenyen leszállott, mit főleg annak

lehetett köszönni, hogy a vállalatba adott 12 főbb munkanemet az 1884-dik évi tényleges építési adatok alapján számított 169.187 frt 37 kr előirányzattal szemben 144.384 frt 02 krral, vagyis 24.803 frt 35 krral olcsóbban sikerült kiadni, mi a mellett bizonyít, hogy az építésre valóban kedvező időt választott egyesületünk.

Ezen tényleges adatot véve számításba, jelenleg az építés költségeit a következőkép lehet teljesen megbízhatóan előirányozni.

A már kiadott munkanemek igénybe fognak venni	144.348 frt 02 krt,
Az építésvezetés költségei ki fognak tenni	5.400 „ — „
A telek ára a szerződéskötéssel járó illetékekkel együtt kitesz	14.400 „ — „
A még ki nem adott munkanemekre kell előirányzat szerint	28.853 „ 40 kr,
Az irodák berendezésére számitható	1.962 „ 58 „
összesen	195.000 frt — kr.

Ennyire tehető azon befektetési összeg, mely a házépitésre telekkel együtt szükséges, ebből azonban egyesületünknek csak 191.000 frtról kell magának gondoskodnia, mivel a fedél elkészítését, mely kerekszámban 4.000 frtot venne igénybe, mint már a mult évi közgyűlésnek is bejelentetett, a Groedl testvérek hazafias czége fogja elkészíttetni.

A mi már most ezen befektetéssel szemben a remélhető jövedelmezőséget illeti, erre nézve minden részletezés mellőzésével csak annyit vagyok bátor megemliteni, hogy az építési bizottság az összes helyiségek bérjövödelmét s illetőleg, az egyesületi helyiségeket is számításba véve, bérértékét, a helyi viszonyok s ezek között azon körülménynek is a figyelembe vételével, hogy az országház környéke, hol házunk állani fog,

még nincs kiépülve, az első időben 12.300 frttal irányozta elő, melyből azonban községi adó és javítási költségekre mintegy 1.600 frt leszámítandó, úgy hogy a tiszta jövedelem az egyesületi helyiségek értékével együtt 10.700 frtra tehető, mi az építési tőke $5\frac{1}{2}\%$ -ának felel meg. Ennélfogva, miután fel lehet tenni, hogy a házbérjövedelem e helyen később emelkedni fog, bátran lehet állítani, hogy az egyesületre nézve anyagi tekintetben is előnyös a házépítés, miután eddigi tőkék közül csak egy kis töredék hajtott $5\frac{1}{2}\%$ -ot, a többi ellenben csak 5, vagy $4\frac{1}{2}\%$ -al jövedelmezett.

Eszerint csupán a költségek fedezése képezheti még kérdés tárgyát, melyre nézve a következőket említhetem meg.

A telek vételára, mely a részlettörlesztés esetére kitűzött kamat magas volta miatt rövid időre a szerződés megkötése után kiegyenlítettett, továbbá az eddig teljesített föld és kőműves munkára kifizettetett tényleg 40.446 frt 13 kr. Mint-hogy azonban erre a célre célszerűségi okokból 9.686 frt 36 kr, nem az alaptőke pénzeiből, hanem a folyó bevételek feleslegéből használtatott fel, s ennélfogva az alaptőkéből ezen összeg egy részét az év végén a kézipénztárnak visszaszolgáltatni kell, a tényleg kifizetett összeg 30.759 frt 77 kr-ra tehető, s így az egyesület által viselendő 191.000 frt összes befektetésből kerekszámban 161.000 frt kifizetetlen még ez idő szerint. Erre pedig van fedezetünk

4 $\frac{0}{0}$ -os aranyjárdékban	16.000	frt,
5 $\frac{0}{0}$ -os földhitelintézeti záloglevelekben	51.800	"
4 $\frac{1}{2}\frac{0}{0}$ -os " " " "	32.500	"
szőlődézsmaavltsági költségben	2.800	"
állampapirokban	600	"
összesen .	103.700	frt,

melynek pénzártéke a jelenlegi árfolyam szerint 102.500 frtra tehető.

Az építési tőkéből tehát mindössze 58.500 frtra nem birunk ez idő szerint fedezettel s így legfeljebb ezen összeg beszerzéséről kell majd az építés befejezése előtt kölcsön útján gondoskodni. Valószínű azonban, hogy ezen időig részint a magán kötvényekben tett alapítványok befizetéséből, részint az ez évi és jövő első félévi megtakarításokból még legalább 6—8.000 ezer frttal lejjebb szállíthatjuk a hiányt.

De ha ez az eset nem is állana be s a fennebb kimutatott egész összeget kellene kölcsön útján beszerezni, a törlesztés legfeljebb 10 év alatt így is nehézségek nélkül megtörténhetik.

Rendes bevételeink ugyanis, mint a ma előterjesztendő 1886. évi költségvetésből kitűnni fog, a házbérfővedelem nélkül is eléri azt az összeget, a mennyire évi rendes kiadásaink fedezése céljából szükségünk lesz, a házbérfővedelem tehát, és ezenkívül összes rendkívüli bevételeink mind a felveendő kölcsön törlesztésére lesznek fordíthatók, ezek pedig, miután a házbérekből az egyesületi helyiségekre eső részek, a községi adó és más költségek levonása után is legalább 7.000 frt remélhető, s a tőkebefizetések és új alapítványok címén is befoly évenként legalább 1.000 frt, 8.000 frtnál egy évben sem fognak kevesebbet kitenni. 8.000 frttal pedig 58.000 frtot még akkor is teljesen törleszteni lehet 10 év alatt, ha a kölcsön után 5⁰/₀-nál magasabb kamatot kellene fizetni.

Mindezeknél fogva tehát az Igazgató válaszmány azon kérelmet terjeszti a tisztelt közgyűlés elé, miszerint az eddig tett intézkedéseket jóváhagyólag tudomásul venni s az építkezés befejezésére további felhatalmazást adni méltóztatnék.

Az építési ügygyel kapcsolatban röviden meg kell még említenem, hogy a múlt évi közgyűlés határozata folytán alapszabályaink módosítását eszközöltük ki, azon célból, hogy külön rendeltetéssel bíró alapítványainkat is akadály nélkül felhasználhassuk az építésre.

Ugyancsak a közgyűlés meghagyása folytán felhívást intéztünk egyfelől az alapító tagokhoz a magánkötvényekben tett alapítványok befizetése iránt, s másfelől egyes erdőbirtokosokhoz és kereskedőkhöz az építési alaphoz való járulás végett. E felhívásoknak az lett az eredménye, hogy az alapítványok törlesztésére 115 tagtársunk részéről összesen 12.079 frt 98 kr fizettetett be, az építési alap javára pedig 4 adományozó részéről 1.710 frt ajánlatott fel.

Vagyoni állapotunk fejlődését a múlt évi közgyűlés ideje óta a következő számadatok tüntetik.

Megelőző közgyűlésünk alkalmával törzsvagyonunk :

115.600 frt — kr értékpapirból,
249 „ — „ készpénzből, és
75.038 „ 23 „ magánkötvényből,
<u>   </u>
összesen . 190.887 frt 23 kr értékből állott.

Jelenleg ellenben van értékpapirokban . . . . . 103.700 frt — krunk,
magánkötvényekben . . . . . 69.630 „ 73 „
s ezeken kívül az építésre kiadtunk a kézi pénztártól kölcsön vett és fennebb már említett 9.686 frt 36 krnyi összegben felül . . . . . 30.759 „ 77 krt.

Ezek együtt véve . 204.090 frt 52 krt

tesznek ki, s így törzsvagyonunk a múlt évihez képest . . . . . 13.203 frt 29 krral növekedett.

E szaporulat mindenesetre tekintélyes, ha tekintetbe vesszük, hogy a folyó évi bevételek feleslegéből eddig még mi sem csatoltattott a törzsvagyonhoz.

Vagyoni állományunkból külön rendeltetéssel bíró alapítványainkra a következő összegek esnek :

a Deák Ferencz irodalmi alapítványra	10.000	frt —	kr,
a Wagner Károly segélyalapítványra	8.005	„ 16	„
a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapjára	16.088	„ 62	„
s végül a székesfehérvári ismeretlen alapítványra	688	„ —	krt,
összesen .	34.781	„ 78	kr.

Ezek közül a Deák Ferencz alapítvány véglegesen lelvén zárva, a múlt évi közgyűlés óta nem változott, a Wagner Károly alapítvány ellenben 779 frt 19 kr növekvést mutat, melyhez 9 tagtársunk járult hozzá adományával; a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapja pedig 2.157 frt 50 krral szaporodott, mely szaporulatból 1.000 frtot a múlt évi bevételek feleslegéből, 480 frtot az alap múlt évben fel nem használt kamataiból és 677 frt 50 krt 5 tagtársunk adományaiból csatoltunk a tőkéhez.

Folyó évi pénztári kezelésünk eredményéről szintén kedvező adatokat közölhetünk :

Bevételeink ugyanis az év kezdetétől mostanáig nem kevesebb mint 30.995 frt 94 krt tesznek ki, s ezen összegből 14.420 frt 05 kr azon rendes bevételeink czimén folyt be, melyek idei költségvetésünkben az egész évre 15.790 frttal vannak előirányozva; az előirányzat eléréséhez tehát mindössze 1.369 frt 95 kr rendes bevétel szükséges, holott e czimén a még hátralévő utolsó negyed alatt legalább 7—8.000 frtot remélhetünk. Bevételeink többi részét a készpénzben tett új alapítványok (1.850 frt), az építési alapra és jótékony alapítványaink javára felajánlt adományok és végül a magánkötelezvények beváltására befizetett, fenebb már említett összegek teszik ki.

Ezen jelentékeny befizetésekkel szemben, igaz, kiadásaink is nagy összegre, 30.524 frt 34 krra rugnak, úgy hogy kézi pénztári készletünk ez idő szerint csak 471 frt 60 krból áll. Ezen összegből azonban csak 4.911 frt 31 kr esik valódi rendes kiadásainkra, a többi ellenben mind az alaptökének adatott át, részint véglegesen, részint mint fennebb is volt szerencsém említeni, kölcsönképen az építés céljaira.

Ez utóbbiból egy rész, annyi tudniillik, a mennyi az év végén esedékessé váló nagyobb folyó kiadásaink fedezésére szükséges lesz, tehát mintegy 5—6.000 frt természetesen megtérítendő lesz a kézi pénztárnak, a maradék ellenben mint megtakarítás az építés céljaira való fordítás végett véglegesen az alaptökéhez fog csatoltatni.

A czimre nézve azonban, mely alatt e csatolás eszközendő lesz, meg kell említenem, hogy alapszabályaink értelmében bevételi feleslegünk egy része mindaddig, míg az alap a 20.000 frtot eléri, a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjának növelésére fordítandó. Ennélfogva tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy a erre a Választmánynak felhatalmazást adni méltóztatnék. A mi az összeget illeti, melyet szintén a t. közgyűlésnek kell megállapítani, az elnökség javaslata oda terjed, miszerint a folyó évben elég volna, ha az alapítvány esetleg megmaradó folyó évi kamataival együtt 1.000 frt csatoltatnék az év végén idei megtakarításunkból az alaphoz.

Azon száraz szám adatok, tisztelt közgyűlés, melyeket az építés ügyével kapcsolatban s vagyoni állapotainkról szólva, felemlíteni szerencsém volt, magukban véve is elég világos bizonyítékai annak, hogy az érdekelt és hivatott közönség élénken érdeklődik egyesületünk törekvései iránt. Még inkább a mellett szól azonban az az örvendetes szaporulat, melyet az egyesület alapító és rendes tagjainak létszáma felmutat.

Mig egyesületünknek egy évvel előbb, pécsi közgyűlésünk idejében, összesen 702 alapító tagja, 688 rendes tagja, 5 tiszteletbeli és 1 pártoló tagja volt, összesen tehát 1.391, addig mai létszámunk 751 alapító, 720 rendes, 5 tiszteletbeli és 1 pártoló tagból, összesen 1.477 tagból áll. Tagtársaink száma tehát a lefolyt év alatt 49 alapító és 32 rendes taggal szaporodott, a 49 új alapító tag közül 10, összesen 2.200 frt készpénz, 39 pedig 6.390 frt magán kötelezvényben tett alapítvánnyal gyarapítván törzsvagyónkat.

Új tagtársaink névsora részben már közöltetett, s részben legközelebről fog közölni egyesületünk közlönyében. Ezuttal tehát csupán azokat van szerencsém bejelenteni, kik legutóbbi választmányi ülésünk óta jelentkeztek felvételre.

Ezek a következők :

Márton Sándor városi erdőgyakornok, ki 150 frt alapítvánnyal készpénzben, Emericzy Győző m. kir. erdész, Preiszner Nándor m. k. erdőgyakornok, Tschuppik Róbert városi erdőmester és Pachmajer Ottó erdőakadémiai hallgató, kik egyenként 160 frt alapítvánnyal kötvényben kívánnak felvétetni. Végül Nagy-Röcze város 150 frt alapítvánnyal kötelezvényben.

Továbbá rendes tagokul kívánnak belépni :

Tornay Gyula m. kir. erdőgyakornok, Regenhárt Pál végz. erdőakadémiai hallgató, Szift Adolf Coburg hercegi erdőmester, Podháczky András Coburg hercegi erdőmester; Guha Viktor Coburg hr. erdőmester, Greiner Lajos Coburg hercegi erdőrendező, Kummer Károly urad. erdőgyakornok, Bointner Gyula végzett erdőakadémiai hallgató. Tisztelettel kérem a közgyűlést, kegyeskedjék őket tagtársanki sorába felvenni.

Az előadottakkal t. közgyűlés, kimerítvén mindent, a miről jelentésemben az Igazgató választmány meghagyása foly-

tán megemlékezni kellett, még csak egy szomorú kötelességet kell teljesítenem, bejelentve azon veszteséget, mely egyesületünket több érdemes tartársunk elhalálózása folytán érte.

Első sorban kell felemlítenem igazgató választmányunk buzgó tagjának Lónyay Gábornak elhunytát, kinek érdemeiről Elnök ő excéja már megemlékezett. Az elhunytak közé kell számítanunk továbbá: Gr. Karácsonyi Guidó, Peitler Antal, Simon Vincze, Maderspach Viktor, Veszter Sándor, Feueregger Imre, Friedmann Ignác és Vertány Lajos alapító tagokat, továbbá Fiala Antal, Mahler Sándor, Lamp Károly, Fendt Antal, Eichmüller Ágost és Lemberger Manó rendes tagokat, kiknek elvesztése feletti sajnálatát kegyeskedjék a tisztelt közgyűlés jegyzőkönyvileg is kifejezni.

Egyesületi közlemények.

I.

(Az Országos Erdészeti Egyesület 1885. szeptember 27. és 28-án Budapesten megtartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Gróf Tisza Lajos, elnök; Bedő Albert orsz. főerdőmester, első alelnök; Horváth Sándor, egyesületi titkár; Balás Vincze m. kir. főerdész; Belházy Emil m. kir. főerdőtanácsos; Bikkal Nándor m. kir. erdőigazgató; Bothó Imre kir. erdőfelügyelő; Divald Adolf erdőtanácsos; Eleőd Jóna ügyvéd és üvegyáros; Garlathy Kálmán m. kir. főerdőrendező; Hoffmann Sándor m. kir. közalapítványi főerdőtanácsos; Hómann Bálint urad. tisztartó; Illés Nándor kir. főerdőtanácsos; Kallina Károly m. kir. erdőmester; Luczenbacher Pál földbirtokos; Máday Izidor földm. minist. osztálytanácsos; Rónay Antal m. kir. főerdőtanácsos; Rutska Tivadar k. főerdőfelügyelő; Scholcz Rezső m. k. erdőigazgató; Szabó Adolf k. erdőfelügyelő; Szécsi Zsigmond m. kir. erdőakadémiai tanár; Tomcsányi Gyula m. k. erdőmester; Vanke Sándor primási erdőmester, választmányi tagok.